

Overstapdienst 10 juli 2022

Voorganger: ds. Jaap van den Akker

Met: Fabian, Mae en Wiebe

Band: Christian, Arie, Abel, Servaas, Imme, Nynke en Miriam

KOMEN

- Woord van Welkom door Wiebe
- Aanvangslied: Goedemorgen, welkom allemaal (Lied 288)
- Moment van Stilte
- Begroeting en bemoediging
- Psalm van de Zondag "Zie de zon, zie de maan" (Psalm 8b)
- Kyriegebed door Mae
- Glorialied/Muziek Band: Door de wind – Miss Montreal

WOORD

- Inleiding: Wie niet sterk is moet slim zijn door Fabian
- Pianomuziek door Wiebe
- Uit de Groebijbel: 'De herder en de reus' (naar I Samuel 17) – gelezen door Fabian, Mae en Wiebe
- Muziek Band: You say – Lauren Daigle
- Preek

Tomas komt huilend thuis. Zijn ouders zijn aan het werk. Gelukkig is opa er.

"Wat is er gebeurd?," vraagt opa.

"Lars zat achter me aan op het schoolplein.", zegt Thomas snikkend. "Hij vond me maar een slapjanus. Een miezerig mannetje. Hij liet zijn spierballen zien aan de hele klas en wilde die van mij ook zien.

Maar ik heb helemaal geen spierballen. Ik ben ook echt een slapjanus. Ik rende weg en struikelde. Nu heb ik een bloedneus en een gat in mijn broek. Iedereen op het schoolplein lachte me uit. Iedereen vindt me slap en klein."

"Iedereen?," vraagt opa.

"Nou in ieder geval al die grote jongens uit mijn klas!"

Opa neemt Thomas me naar de keuken. Samen maken ze zijn gezicht schoon. De bloedneus is al gestopt met bloeden. Thomas doet een andere broek aan. Opa schenkt limonade in.

"Kom eens even zitten.", zegt opa tegen Thomas. "Ik wil je wat vertellen.

De jongens uit jouw klas zijn domme jongens. Kracht zit niet in spierballen.

Ik zal je een verhaal vertellen.

Er was eens een jongen die ook klein was. Veel kleiner dan de anderen in zijn klas. 'Ik ben maar klein,' dacht hij, 'en heb helemaal geen spierballen.'

Hij had ergens een oud tijdschrift gevonden. In dat tijdschrift stond een foto van een grote sterke man, die een vrachtwagen trok. In zijn eentje! Het was een reus van een kerel. Hij was sterker dan die grote vrachtwagen.

De jongen had de foto uitgeknipt en boven zijn bed gehangen. Hij dacht: je hebt pas echt kracht als je een vrachtwagen kunt trekken. En hij ging oefenen. Opdrukken. Hardlopen. Stenen sjuuwen. Zijn vader helpen met een boom omzagen. Maar hij was klein en hij bleef klein. En hoe hard hij ook zijn best deed zijn spierballen werden niet groter dan pingpongballetjes."

"Ach, wat zielig" verzucht Thomas.

Opa lacht, "Dat hoeft helemaal niet hoor," zei hij. "Luister maar:

Er kwam oorlog in het land – net als nu in Oekraïne. De vader en de moeder van de jongen wilden vluchten. Het was te gevaarlijk in hun dorp. Er waren nog meer mensen die met hen meegingen. Een hele groep. Eerst reisden ze met een goederentrein tot vlak bij de grens. Toen werd het spannend. Bij de grens kregen ze van een boerenfamilie wat te eten. Die boer wist een paadje door de heuvels, om stiekem over de grens te komen. Het was mistig. Dus ze gingen meteen op pad. De boer wees de weg. Het was een zware tocht. Tegen de avond trok de mist op en toen zagen ze beneden in het dal een dorpje. Ze waren de grens over, maar het gevaarlijkste moest nog komen. Want als er soldaten in dat dorpje waren, zouden ze alsnog allemaal gevangen worden genomen.

De boer ging weer terug naar huis. En daar stonden ze. Wat nu? Wat moesten ze doen? Hoe wisten ze of het veilig was?

Toen zei dat jongetje: 'Laat mij maar gaan kijken. Ik ben zo klein, ik val niet op.'

Niemand wist een betere oplossing, dus dat gebeurde. Het jochie liep het bergpaadje af, het dorp binnen. Zijn hart klopte in zijn keel. Overall liepen mensen op straat. Maar het ging precies zoals het jongetje gedacht had: hij was zo klein, niemand lette op hem. Hij kon rustig overall rondkijken. Bij het politiebureau, bij het gemeentehuis, bij het stationnetje. En pas toen hij zeker wist dat er in het hele dorp geen soldaten waren, ging hij weer terug. De heuvel op, om de anderen te halen.

En zo zijn ze gered. Uiteindelijk werden ze veilig opgevangen in een land zonder gevaarlijke soldaten.

En alle mensen kwamen dat jongetje bedanken. 'Wat ben jij dapper', zeiden ze. En z'n vader zei: 'Zo zie je maar. Echte kracht zit niet in je spierballen. Wat jij gedaan hebt, is nog eens wat anders dan een vrachtwagen trekken. Hier moet je veel sterker voor zijn.'

"Dat was het verhaal'," zegt opa.

"Wist de vader van dat jochie van die poster?", vraagt Tomas.

"Ja", zegt opa. "Hij heeft er vaak naar gekeken."

Thomas was even stil. Toen zei hij: "Hoe weet je dat eigenlijk allemaal?"

Opa zegt niets. Opeens heeft Tomas het door. "Dat jongetje was jij, hè opa?", roept hij.

Opa lacht. "Ja", zegt hij zacht. Hij kijkt Tomas aan. "En begrijp je nu waarom echte kracht altijd niet in je spierballen hoeft te zitten?"

"Ja", zegt Tomas blij. Hij pakt opa bij zijn handen vast en geeft hem een zoen.

Kracht zit niet in spierballen.

Kracht zit veel meer hier (hoofd) en hier (hart).

Dat is wat opa probeert te vertellen.

Dat is wat David aan heel Israël laat zien in het verhaal van David en Goliath.

En als je ergens als een berg tegenop ziet. Dan kan je in een klein hoekje blijven zitten. Of zoals de soldaten van Saul. Sidderend in de loopgraven en hopen dat de aanval niet zal komen.

Je kunt ook de confrontatie aangaan.

En dan niet door je anders voor te doen dan je bent. Je hoeft niet te gaan opdrukken, hardlopen. stenen sjouwen, bomen zagen...

Of een harnas aantrekken.

Je mag erop vertrouwen dat je goed zoals je bent.

In een harnas kan David niet bewegen.

David is herder. Dat is waar hij goed in is. Voor David zit het verschil tussen hem en Goliath niet in lengte en wapens. Nee, David vertrouwt erop dat God hem hierbij zal helpen, net als bij zijn gevechten met leeuwen en beren. Tegen Davids vertrouwen op God heeft Saul niets in te brengen.

David gaat zonder een wapenuitrusting af op de zwaarbewapende – maar logge – soldaat. Ogenschijnlijk een kansloze strijd. Maar het is een slimme keuze, want zonder een harnas is David vlug en als hij goed mikt, is juist de reus kansloos. Davids vertrouwen op God betekent niet dat hij erop rekent dat God hem helpt omdat hij zwak of kansloos is, maar dat hij erop rekent dat God hem helpt bij wat hij kan doen. Bij waar hij wel goed in is. David vertrouwd op God én op zichzelf.

Hij neemt geen zwaard, speer en werpspies.

Hij neemt een herdersstok, zijn slinger en vijf zorgvuldig uitgekozen stenen.

Hij gaat zo als hij is. Hij doet zich niet anders voor dan hij is. Als hij spierballen als pingpongballen heeft, als hij heel klein is. Nou en. Ik ga zoals ik ben. Als herder. En alles wat ik meeneem zijn deze vijf gladde stenen: vijf kiezelstjes: één voor bevrijding, één voor vertrouwen, een voor lef, een voor vrede een voor moed.

Aan één steentje had David genoeg.

“Ik kom namens de God van Israël die andere wapens heeft,” zegt hij.

Die wapens zijn bevrijding, vertrouwen, lef, vrede en moed. Die wapens zijn meer waard dan kracht. Het zijn Gods wapens die je op de been houden. Die wapens wens ik jullie toe, als je ergens als een berg tegen opziet.

Die wapens wens ik ons allen toe. Ga zoals je bent. Werkend aan vrede, aan bevrijding, gewapend met wapens die eeuwigheidswaarde hebben: bevrijding, vertrouwen, lef, vrede en moed.

Succes! Amen.

- Muziek Band: Rollercoaster – Danny Vera

OVERSTAPMOMENT

- Inleiding
- Overhandiging rugzak
kaars: licht van Christus gaat met je mee
Druivensap en matses: In de kerk horen we allemaal bij elkaar en dat vieren we vooral aan tafel – met brood en wijn.
Jongerenbijbel om thuis uit te lezen
vijf kiezelstenen
- Zegen
- Lied: ‘De rugzak vol’

ANTWOORD

- Dankgebed, stil gebed, (gezongen) Onze Vader (Lied 371)
- Collecte

GAAN

- Slotlied: “Ga met God” (Lied 416)
- Zegen
- Toegift: I’ll be there 4U – The Rembrandts